

SVOBODNA SLOVENIJA

“ESLOVENIA LIBRE”

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 315759

Redacción y Administración:
Calle Víctor Martínez 50 (Suc. 6)
Buenos Aires, Argentina

Año (Leto) IX (4)

BUENOS AIRES, 18. JANUARJA (ENERO) 1951

No. (Štev.) 3

CORREO
ARGENTINO
(Precedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Victor Martínez 50 - Buenos Aires

Begunci včeraj in danes

Dvakrat v šestih mesecih je uničujoča vojna vihra prehrumela južno Korejo. Rdeče tolpe, ki so se 25. junija l. l. vsule čez 38. vzporednik, so jo preplavile do pusanskega mostišča v nekaj tednih. Vojska ZN jo je v naslednjih nekaj tednih osvobodila rdečega terorja, ki se je skrival za mandžursko mejo, odkoder se je nato znova pognal proti jugu in se spet širi proti južnim korejskim obalam. Jeklo in dinamit opravljata svoje in spreminjata deželo v pravo kamenito puščavo. Mesta izginjajo...

Prvi naval rdečih hord je korejski narod pričakal doma, po skrivajskih in v gozdovih. Po končanih bitkah se je prikazal na beli dan in se pokoril novim gospodarjem. Ni verjel, da se ne bi dalo živeti pod rdečo diktaturo. Navdušeno je pozneje pozdravil osvobodilne vojske ZN, ko je lahko spet svobodno zadihal. Pred novim rdečim navalom pa so se začele obnem v vojsko pomikati na jug nepregledne množice civilnega prebivalstva. Nad dva milijona beguncev se je že nabralo v Pusanu in novi stotisoči starcev, žena in otrok se vale kot široka reka z nesčetimi rokavi in prelivi proti južnim obalam, bežeč pred grozotami dvignjene pesti.

“Velika človeška tragedija je to, največja tragedija Azije v vsej njeni zgodovini,” je vzkliknil general Ridgeway, poveljnik 8. ameriške armade, ob pogledu na te lačne, bolne in ustrahovane množice, ki iščejo zaščite v njegovih rokah. Pozval je časnikarje in jim naročil, naj “sporoče vsemu svetu, da to ni problem Koreje, ampak strahotna drama, od izida katere je odvisna usoda sveta.” Ponovil je — čeprav neumestno — Shakespearev rek: “Mnogo je med nebom in zemljo stvari, ki vaš jih duh ne more doumeti.”

Zahodnemu svetu se odpirajo oči — na Koreji. V letu 1951. Sedaj, ko se sam čuti prizadeta. “Rešimo zahodno kulturo!” — odmeva z vseh strani. Pet let je bilo treba, več, celo desetletje, ko je že toliko milijonov prič kulturne Evrope vpilo v opozorilo zahodu. Vrstile so se konference v Teheranu, Jalti in Potsdamu in zahod se je klanjal rdečim veljakom z vzhoda in jim z odprtimi rokami izročal v klanje evropske narode. Ni videl, kaj dela ali pa mu ni bilo mar za to. Kupčija z življenji milijonov ljudi je cvetela.

Zadnja gorska vas v Sloveniji, sleherni naselje na Poljskem, na Madžarskem, v Romuniji, Bolgariji in na Finskem je vedela, kaj te kupčije pomenijo. Ni bilo treba temu evropskemu prepostemu človeku brskati po londonskih univerzitetnih knjižnicah ali po sorbonskih arhivih in študirati rdeče laži-filozofije. Ni mu bilo treba poznati življenjepisa Lenina, Trockega ali Stalina, še manj poznati Molotova ali Višenskega. Ta človek je vedel, kaj ga čaka zaradi zaslepljenosti “zaveznikov”. Milijoni evropskih beguncev so pred šestimi leti storili isto, kar sedaj delajo Korejci. Milijoni so iskali zaščite pri istih demokracijah pred istim rdečim vragom. Milijoni so zaupali gentlemanstvu zahoda in se zatekli v njegovo varstvo. In milijoni so doživeli razočaranje. “Vrnite se domov!”, je zahod nervozno cepetal z nogami. “Vojni zločinci so brez zaščite, kolaboracioniste pred sodišča!”, je zahod kričal na lavorikah, ki so se že sušile. V Kremlju pa si je brezbožni vladar mel roke: “Kogar bogovi udarijo s slepoto...”, se je razlezel grohot po kremeljskih dvoranah. In tako vseh pet let.

Milijoni evropskih beguncev, pravih demokratov in borcev za svobodo, kakršno oznanja zahod, takrat niso predstavljali zanj tragedije sveta.

Zgodovina se ponavlja. In kako strahotno! Ali je bilo treba, da se je ponovila že v petih letih? Zakaj ni svet verjel že takrat, l. 1945? Zakaj mora sleherni narod občutiti na lastni koži grozote neklerske ideje? Neverjetno, da se skušajo svobodnjaki pogovoriti in sporazumeti z mogotci Kremlja, ki so Judežu postavili spomenik. Nerazumlji-

vo, s kako težkim kladivom jo mora kdo dobiti po glavi, da se mu posveti pred očmi. Čudovito, s kako ostrim srpom morajo komu vsekati v meso, da ga zabolli.

Leta 1941 do 1945 so razkrila vsemu svetu nevarnost rdeče kuge. Zahod je na lastne oči videl preplašene in izmučene množice. Niso te množice počakale rdečega terorja doma, da bi ga izkusile do dna, kakor so to storili Korejci. Evropski narodi, ki so padli za železno zaveso, so že vedeli, kaj jih bo doletelo, če počakajo “osvoboditve” z vzhoda. Svet je videl, pa ni verjel.

Zahodu ne bi bilo treba sedaj vzklikati nad grozotami v Aziji. Pred seboj se imeli že takrat prav tako revščino, prav take proseče roke, prav take klice

Ob Eisenhowerjevih naporih

Te dni potuje po Evropi novi poveljnik vojske držav Atlantske zveze, general Eisenhower. V glavnih evropskih prestolnicah šele nabira podatke o tem, kolikšna bo vojska, ki ji bo poveljeval. — V emerškem kongresu pa se v obeh zbornicah nadaljuje ostra debata o zunanji politiki ameriške vlade; nekateri senatorji in poslanci — in to iz obeh strank — sedaj celo predlagajo, da naj USA zapuste Združene narode ter se umaknejo v pripravo lastne obrambe. — V Nemčiji se nadaljuje trenje med vzhodom in zahodom Nemčije, ki se je sprožilo, ko je predsednik vzhodne kom. vlade Grotewohl predlagal Adenauerju posebne skupne razgovore za čimprejšnje združenje vse Nemčije, kar naj nato pospeši odhod okupacijskih vojsk z nemškega ozemlja. Poleg obeh glavnih vladnih osebnosti se udeležuje debat predvsem vodja socialistične stranke dr. Schumacher in pa znani nemški protestantski pastor Niemoeler.

ŠIBKOST VOJSKA ATLANTSKE ZVEZE

Generala Eisenhowerja so povsod, kamor je prišel, zelo lepo sprejeli. V Parizu so mu pri prihodu izkazali enako čast, kakor je odmerjena samo tujim vladarjem. V Bruslju in v Haagu je bilo enako, nič manj različno na Danskem in Norveškem. Ko je prišel v London, so se predstavniki delavske vlade celo potrudili tako daleč, da so Eisenhowerju obljubili, da bodo omejili nekatere gospodarske in socialne reforme, le da bi povečali vsoto, ki je določena za oborožitev angleške vojske, mornarice in letalstva; angleška vlada meni žrtvovati za oborožitev nad 3 in pol milijarde funtov. Toda povsod so trenutne številke o vojski, ki bo gen. Eisenhowerju dana na razpolago, silno nizke. Tod dobi dve diviziji, tam tri — vse drugo se obljublja za konec leta ali pa celo za sredino prihodnjega leta. In še za tisti trenutek, ko bodo evropske vojske že organizirane za uspešno obrambo, bo Eisenhowerju vsega na razpolago 80 divizij proti 300 in še več sovjetskim divizijam.

Sicer je najbolj pozitivno pri vsem tem ravno dejstvo, da se o teh nizkih številkah tako javno in naravno razpravlja v listih. Tudi se kar odkrito govori o tem, kdaj bo opremljenih ostalih evropskih 80 divizij. Ker vsakdo računa s tem, da je sovjetska vojska napadalka na to vojsko in ker vedo za njeno moč in opremo, mora biti tedaj na strani zahoda zadosten element, ki zadržuje sovjetsko vojsko pred napadom. Mnogi mislijo, da je ta element skladišče ameriških, atomskih bomb, drugi zopet: velika premoč zahoda v proizvodnji in v posesti surovin za vojne namene.

TAFTOVA OFENZIVA SE NADALJUJE

Toda vse to, kar je tako trdno v rokah ameriške atomske in vojne industrije, prehaja ravno sedaj v dobo velike krize ameriške notranje politike. Senator Taft nadaljuje s svojo borbo proti Trumanu in mu očita, da so njegovi

po svobodi kakor danes. Begunci od včeraj so bili prav taki demokrati, kakor so begunci od danes. Le škoda, da zahod ni bil takšen takrat, kakršen postaja danes. Pet let je zamudil. Ta zamuda zahteva njegovo lastno kri.

Še dva datuma: Frankfurt, 10. junija 1945. — General Eisenhower je danes prejel iz rok sovjetskega maršala Žukova najvišje rdeče odlikovanje: Red zmage, ki ga doslej ni dobil še noben tujec in ga nosi samo enajst Rusov. — Paris, 5. januarja 1951. — Komunisti so organizirali velike protestne demonstracije proti generalu Eisenhowerju, ki je danes prispel v Pariz. — Komentator pristavlja: Ubogi Žukov! Kako malo spoštujejo komunisti sovjetske odlikovance in kako žalostno, da je isti Žukov sedaj nevidni komandant kitajskih armad na Koreji...

sklepi v zunanji in obrambni politiki že taki, da krše ameriško ustavo. Ako se to še nadaljuje, bo kmalu izbruhnila v USA ena najtežjih ustavnih kriz, kar jih pozna zgodovina te države.

Slično se iz ameriškega kongresa ruši vsa zgradba zahodnega sveta po drugi svetovni vojni; saj so ravno USA bile tiste, ki so z organizacijo Združenih narodov postavile nove temelje sodobnemu mednarodnemu sožitju. Sedaj se pa v kongresu javljajo zastopniki obeh strank, ki terjajo, da se USA umaknejo iz te organizacije. Razočaranja nad nesodelovanjem ostalih članov UNO pri akciji na Koreji, neučinkovitost UNO pri karakterizaciji, v kolikšni meri je kom. Kitajska na Koreji napadalka, prepočasno oboroževanje evropskih držav — vse to postavlja močne temelje tistim nazorom, ki zagovarjajo odhod iz UNO su popolno izolacijo USA.

NIEMOELERJEVA POT V USA

V trenutku, ko prihaja ta gonja v prid ameriški izolaciji vedno bolj do izraza, se odpravlja na veliko turnejo po USA nemški protestantski pastor Niemoeler, ki je bil med prvo svetovno vojno poveljnik na nemški podmornici, ob koncu vojne je bil najprej bančni uradnik, dokler ni odšel v bogoslovje. Postal je kmalu pastor vodilne protestantske cerkvene občine v Berlinu ter tudi kmalu pristaš Hitlerjev. Po letu 1933 je s prižnico pozdravljal Hitlerjev prihod na oblast. Toda po l. 1935 je prehajal v opozicijo in naraščal v najnevarnejšega nasprotnika Hitlerjevega režima. Z njegove prižnice so dolgo doneli najhujši očitki proti nacizmu. V letu 1938 pa ga je Gestapo zaprla, toda na sodnem procesu je bil — oproščen. Vendar ga niso izpustili na svobodo, ampak ga odvedli v koncentracijsko taborišče v Dachau, kjer so ga l. 1945 ameriški vojniki osvobodili.

Sedaj velja v Nemčiji za najmočnejšega zagovornika združitve vse Nemčije, za sovražnika nemške oborožitve ali nemškega sodelovanja pri obrambi Evrope pred komunizmom in za zaščitnika protestantizma pred ogroženjem s strani katoliške cerkve. Ena njegovih glavnih tez je, da se komunizmu ni moči ustavljati s silo; sila pa tudi ni potrebna, kajti cerkev ima zase najsvetejšo zagotovilo, da je tudi sila pekla ne bodo premagale. Kom. zlu se ni upirati, zato naj nemški narod ne grabi po orožju in tudi ne sodeluje pri obrambi pred napadom z vzhoda.

V Nemčiji sami in tudi v protestantski cerkvi ima Niemoeler veliko nasprotnikov, ki svare pred njegovim defetizmom. Toda vkljub temu je še vedno predsednik združenja protestantskih cerkva. Kot tak odhaja na kongres teh verskih združenj v USA in pa na turnejo po vsej USA. Povabile so ga razne ameriške sekte, ki žele slišati enega najinteresantnejših nemških pridigarjev “odpore zlu brez sile.”

Gotovo je, da končno te njegove pridige v USA ne bodo segle daleč čez prag

DOS NUEVOS CRUCEROS DE LA MARINA DE GUERRA ARGENTINA

Referente al ofrecimiento hecho por el Departamento de Marina de los Estados Unidos de Norteamérica de los cruceros “PHOENIX” y “BOISE” a la Argentina el Poder Ejecutivo dispuso la aceptación de mencionados cruceros norteamericanos.

Ceremonia de la adquisición de dos cruceros tuvo lugar en el edificio de EL PENTAGONO, en las dependencias del Departamento de Defensa.

En la ceremonia oficial Estados Unidos estuvo representado por el subsecretario de marina. DAN KIMBALL y la Argentina por el jefe de la escuadra. ALMIRANTE CARLOS J. MARTINEZ. En ese acto se firmaron los documentos del traspaso de los cruceros “Phoenix” y “Boise”.

El almirante Kimball inició la ceremonia declarando que era motivo de complacencia para la armada de Estados Unidos saber que la República Argentina, uno de los buenos vecinos de las Américas, expresó sus intenciones de adquirir dos cruceros que serán dedicados a la defensa del hemisferio. “Tanto el “Phoenix” como el “Boise” —dijo— han ganado fama en su propio derecho como naves de nuestra marina de guerra. En la paz y en la guerra, han demostrado ser barcos de los que se puede estar orgulloso con razón. Nosotros, en Estados Unidos, nos alegramos de su utilidad como preservadores de la paz y en caso de que surja una guerra, las armas de la causa de la victoria continuarán bajo el pabellón de nuestra vecina sudamericana: la República Argentina”.

El almirante MARTINEZ habló después de Kimball, y dijo:

“Tengo una gran satisfacción en firmar, con el subsecretario de marina de Estados Unidos, señor Kimball, el contrato para la transferencia de los dos cruceros a la marina argentina. Confío en que este acto contribuirá a reafirmar más profundamente la tradicional amistad de nuestros pueblos, gobiernos y marinas de guerra”.

El ministro de Marina el ALMIRANTE GARCIA declaró que pondrá que las naves se denominen “9 DE JULIO” y “17 DE OCTUBRE”.

DVE NOVI KRIZARKI ARGENTINSKE VOJNE MORNARICE

Ameriško mornariško ministrstvo je ponudilo Argentini odkup dveh križark “PHOENIX” in “BOISE”. Argentinska vlada je to ponudbo sprejela in nakup odobrila.

Slavnostni prevzem obeh križark je bil v PENTAGONU, v palači ameriškega obrambnega ministrstva. Navzoči so bili ameriški mornarški podtajnik DAN KIMBALL, šef argentinske vojaške misije ADMIRAL MARTINEZ in drugi visoki vojaški predstavniki. Ob tej priliki so podpisali dokumente o prenosu obeh križark.

Ameriški admiral KIMBALL je na slovesnosti v svojem govoru naglašal, da je Argentina kot dobra ameriška sosedica s odkupom dveh križark dokazala svojo željo po obrambi zahodne poloble. Križarki “Phoenix” in “Boise” slovita kot izvrstni vojni ladji ter sta tako v miru, kakor v vojni dokazali, da sta lahko na to ponosni. Mi Amerikanci smo veseli, da smo ju lahko uporabljali kot branilki miru in da bosta v slučaju izbruha nove vojne svojo nalogo nadaljevali pod zastavo naše južne sosede republike Argentina kot orožje za dosego zmage”.

Šef argentinske vojaške misije ADMIRAL MARTINEZ pa je dejal: V veliko zadovoljstvo mi je podpisati z ameriškim mornarškim podtajnikom Kimballom pogodbo o prenosu dveh križark. Prepričan sem, da bo to dejanje doprineslo k najgloblji utrditvi tradicionalnega prijateljstva naših narodov, vlad in vojnih mornaric.”

Minister za vojno mornarico ADMIRAL GARCIA pa je časnikarjem v Buenos Aires dejal, da bo predložil, naj bi se novi križarki argentinske vojne mornarice imenovali “9 DE JULIO” in “17 DE OCTUBRE”.

kapel in zbirališč. Tudi bodo do tedaj kom. s svojimi akcijami poskrbeli, da se bo gibanje “mir za vsako ceno” otrslo nekaterih iluzij. Poleg tega odhaja Niemoeler v USA s slovesom, da mu popolnoma manjka takozvani “čut za politiko” in to njegova dosedanja preteklost v Nemčiji dovolj jasno dokazuje. Vendar je zadosten izraz razpoloženja med nekaterimi plastmi prebivalstva v USA da si skušajo za utrditev svojih nazorov privoščiti nekaj misli nemškega pastora. Niemoeler je v nekaterih svojih pridigah povdarjal, da je protestantizmu danes najnevarnejši katolicizem. Razne

sekte v USA bodo rade slišale doneti plat zvona v to smer.

Vse to pa le spremlja glavno delo in edino skrb sveta: kako, kdaj in kje obračun s tistim, ki povzroča vse to trenje. To trenje prinaša polno razlogov za pesimistično gledanje na zahodni blok. Voda na mlin za ta razvoj bi bilo morebitno popuščanje sovjetskega bloka tako v Aziji, kakor tudi v Evropi. Ako bi do tega prišlo tedaj bi bil to znak, da je blizu konec. Toda narava komunizma je taka, da njega zlo iz dneva v dan narašča in da se ne more ustaviti prej, dokler se ne zruši.

Naročnina za Svobodno Slovenijo za leto 1951.

Konzorcij Svobodne Slovenije bo skušal vse storiti, da bi list izhajal za najnižjo ceno, ki bo mogoča. Zato bo naročnina zaenkrat sledeča:

Pri enkratnem plačilu naročnine za celo leto \$ 50.—, pri plačilu naročnine za pol leta \$ 25.— in pri plačilu naročnine za četrt leta \$ 13.—.

Če med letom ne bo bistvenega zvišanja tiskarniških stroškov in cene papirju in če bodo vsi naročniki naročnino za list plačali, bo ta cena ostala nespremenjena.

Lepo prosimo vse naročnike, da v čim večjem številu poravnajo naročnino za leto 1951 že takoj v prvih tednih novega leta.

UPRAVA SVOBODNE SLOVENIJE

Prispevajte v tiskovni sklad

Podpirajte SVOBODNO SLOVENIJO

Kanadsko pismo

Silvestrovo 1950.
Lethbridge, Alberta.

Konec 1950. leta je tik pred durmi. Nocoj bo spolzelo v preteklost in zgodovino pol stoletja. Dvajsetega, kot piše moji. Mnogi bodo njegove zadnje ure vtopili v pijači, mnogi preklečali v molitvi. Menda najštevilnejšim, pa bo odteklo brez resne in trezne misli, vkljub vsem pomembnostim, ki so se rodile v njem.

Pogled v novo pričeto polstoletje je nerožnat, trnjev in pust. Tudi vsak posameznik bo moral prispevati k umivanju in spreminjanju sveta, notranjega in vidnega. In le v tem je še tudi naše upanje, nas malih in slabotnih. Čudno preteči so oblaki, ki temne svet in samo On ve, kaj nam prinese leto in desetletje.

Že leto 1951. bo pokazalo svoje. Bo dovolj ljudi in sredstev, da bo svobodni človek ponesel vest sprave, bratstva in ljubezni vsem onim, ki le sanjajo o teh velikih vrednotah? Bo to leto rodilo nove težave ali umirilo svetovno razburkanost in razvzljalo desetletja vozljane nepravice, ki groze požreti cel svet s skorjo vred? Upajmo, čeprav se nas doma učili, da so upanja bagastva revežev. Plodovi svetega leta naj pomorejo svetu, ki lačen in raztrgan pa spet ošaben in presit grozi, zamajati temelje sveta in zrušiti kar je tisočletja gradilo človeštvo.

Živimo v Canadi in življamo se vanjo. Različen je tempó kot smo različni ljudje. Še rojenim v njej je težko to, kaj šele nam privranci. Pa je le tako, dobra volja je že del uspeha. Povsod, tudi tule. Drugo, nekaterim pa tretje, leto mineva, odkar smo prišli z onstran morij. V nov svet. Pa tudi tu, čuden, bogat in siromašen, celo nor za naše misli.

Je res Canada dežela, ki je šele v razvoju. Kot da so njena prirodna bogastva neizčrpna se zdi, ko čitamo, kaj vse so letos odkrili, tu hote tam slučajno. V naši pokrajini Alberti so navrtali več novih vrelcev olj, v Labradoru so odkrili velika ležišča srebra in v sosednji pokrajini Saskatchewan so našli pomembno in danes za svet najdragocenejšo potrebo: nova ležišča uranija. Daje so na novo našli titanium, baker in bogate rudnike železa... Če pridemo vse to novo najdeno k že obstoječim črpanjem, se nehote vsili misel, koliko novih, dela in kruha potrebnih, bodo lahko zaposlili pri vsem tem. Saj je dežela številčno manj naseljena, kot je bila Jugoslavija.

Sto in stotisoče novonaseljencev je v povojnih letih našlo novo domovino tod. Tudi stotisoče beguncev. Nekateri so, drugi niso zadovoljni. Canada zeni cenil Holandece, ki se radi prenaseljenosti podajajo zdoma in so med redkimi narodi, ki se, novonaseljeni toda res obdrža na farmah, kjer prav vedno manjka delavnih moči. Po nekaj letih prično s prištedenimi tolarji jemati v najem male farme in tekem let večina uspe, kupi farmo in je gospod na svoji zemlji. Družine so navadno res zelo številne, kar k uspehu vsekakor pripomore, ker pozneje ko eden njih uspe, pomagajo k uspehu drug drugemu. So ali katoličani ali protestantje, oboji zelo zavedni in zadnji celo strupeno zagrizeni. Lani sem bil na železnici čez zimo in sem dolgo dobo živel s 5 holandskimi fanti. Prijetni so bili za družbo. Vsak večer je eden od njih bral pred spanjem na glas odlomek sv. pisma, ostali so pozorno poslušali. Pa tudi sicer so se zelo držali njihovih zapovedi. Naši ljudje so bili s Holandci kot sodelavci povsod zadovoljni.

Druga narodnost, ki se pa želi razlesti po kanadski zemlji so pa Angleži. Različni motivi jih ženo po svetu, po kolonijah, katerim so nekoč direktno, zdaj pa le še s taktiko ukazovali. Tudi Canadi in še sedaj. S svojo spretno trgovsko politiko vstulijo na večino važnih mest Angleže in tako zlahka obvladujejo položaj. Pri ostalih narodnostih niso priljubljeni. Nov rod, tu rojen, pa je vzgojen, da jih spoštuje in vidi v njih nekaj več, kot v ostalih. Je to nekaka suženjska nota, ki jo šola name-noma ali pa slučajno vlije v mlade buče. (Ne vem kako je v vzhodnih provincah, kjer imajo pretežno večino Francozi in katoličani, vendar se večno čutijo trenja) Seve s svojim številnim naseljevanjem se Angleži kaj brž znajdejo in obvladujejo položaj, čeprav se zelo čuti tudi ameriški vpliv, ker mnoga, dobičkanosna podjetja so v rokah

IZ TEDNA V TEDEN

Iz svobodnega sveta

USA: Republikanski senator Taft je imel nov govor, v katerem je izjavil, da ga Amerikanci ne smejo smatrati za izolacionista. Zagovarja pa svoje stališče, da je treba Evropo oborožiti, ne pa tje poslati ameriške vojske, dokler se Evropa sama ne bo zedinila proti komunizmu. Truman je na to odgovoril na častniški konferenci, da ima vse ustavne pravice, poslati ameriško vojsko v Evropo, da pa bo prej razpravljalo o stvari s kongresom. Na vprašanje o "pojačanju" ameriških sil v Evropi je Truman odgovoril pozitivno, takoj pa dodal, da je treba razlikovati med "pojačanjem" že obstoječih sil in pošiljanjem novih v smislu atlantskega pakta. Za ta zadnji slučaj se bo prej posvetoval s kongresom.

USA je ponovno pozvala sovjetsko vlado, da naj čim prej vrne dolg 11 milijard dolarjev, ki ga ima pri ameriški vladi na podlagi medvojne zakona o najemu in posojilu. Sovjetska delegacija je že odpotovala v Washington na tozadevne razgovore. V slučaju ponovnega sovjetskega zavlačenja plačila namerava USA: 1. Zahtevati vrnitev mnogih industrijskih izdelkov iz ZSSR; 2. Javno obsoditi ZSSR kot nezanesljivi.

AMERIŠKA OFENZIVA NA KOREJI

Bojišče na Koreji se je premikalo pretekli teden v prostoru južno od Seula in okoli Wonju-a do Samchoka na vzhodni korejski obali. Amerikanci so se umaknili do področja južno od Osana na zahodnem delu polotoka ter globoko na jug pod Wonju-em ter je 2. ameriški diviziji grozila obkolitev in uničenje. V nedeljo pa so sile ZN pričele z močno ofenzivo proti Osanu, ki so ga zavzele v ponedeljek, v terek pa je padel v ameriške roke tudi Suwon, tako da se spet bližajo Seulu. Tudi proti Wonju-u so Amerikanci izvedli močan pritisk ter se mestu, ki je popolnoma porušeno, približali na 3 km. Silovite bitke so se odigravale za gorovje južno od Wonju-a, ki štiti važno cesto na jug proti Pusanu.

Ameriško letalstvo zaradi snežnih viharjev do sobote ni moglo zadostno poseči v borbo, v nedeljo pa se je nebo zjasnilo ter so se z vseh latalonosilk in letališč v južni Koreji dvigale eskadrile letočih trdnjav B-29, ki so nad 43 ur nesprestano odmetavale na sovražnika stotine ton bomb. Področje okoli Wonju-a je tako uničeno, da le tu in tam štrli samotno okleščeno drevo v nebo. Strahovite izgube so letala prizadejala kitajskim četam z bombami "napalm", ki ob eksplozijah zasujejo sovražnika z neko izredno gorljivo snovjo, ki je ni mogoče pogasiti. Celi oddelki tako zgore pri živem telesu.

Vrhovno poveljstvo 8. ameriške armade je izdalo v sredo ukaz, po katerem vojni dopisniki ne bodo smeli več objavljati podrobnosti z bojišča in omenjati posebej katerih koli enot ZN.

Poročila vojnih dopisnikov bodo morala biti v strogem skladu z uradnimi poročili ameriškega vrhovnega poveljstva.

Po uradnih podatkih znašajo ameriške izgube do 10. januarja 42.713 mrtvih, ranjenih, ujetih in pogrešanih.

Amerikancev. Denar je moč. Sicer ne vedno.

Ni še dolgo, ko sem čital, da so izdelani načrti, da bi, v slučaju nove vojne, ko bo šlo tudi vedno zmagonosni Angliji za nohte kot še nedolje, preselili do 10 milijonov angleškega prebivalstva po raznih deželah imperija in samo Canada naj bi sprejela začasno 5 milijonov teh. Če se to uresniči in izvede bi ti tvorili nad 1/4 prebivalstva in s starimi torej lepo število, ki bi gotovo nerado romalo nazaj v razbito otočno revščino, če bi jim tudi vrnitev bila možna. Staro pravilo: Moč ne polaga računov. Še živi duh nadvladovanja ne le na vzhodu, tudi zapad greši in grehi obeh tepejo svet.

Pri vsem tem prirodnem bogastvu pa je bogata Canada revna, namreč skoro do kraja ubožna. V vojaškem oziru namreč. Sicer ima dobre tovarne, ki proizvajajo najmodernejša orožja, dobro mornarico, dobre avijone, nima pa številčno velikega vojaštva. Dan na dan vidiš vabljive letake, plakate in poročila kako vabijo in snubijo mladino naj stopi prostovoljno k raznim edinicam, a odziv menda ni prevelik. Prav mladi fantje, po naše ljudskošolci se največ

vega dolžnika in 3. pričeti s procesom proti ZSSR na mednarodnem sodišču v Haagu.

Komisija ZN za sklenitev premirja na Koreji še vedno deluje ter jo močno podpira USA. Dulles je imel v tem oziru daljše razgovore s člani te komisije pred odhodom v Tokio. Prav tako se je pogovarjal z Malikom, ki pa je načrt komisije napadel in izjavil, da ne more uspeti, dokler rdeča Kitajska ne bo pripuščena v ZN.

ANGLIJA: Ob koncu prvega dela konference zun. min. poedinih držav angl. imperija je bilo izdano uradno poročilo z naslednjimi točkami: 1) sklenitev mirovne pogodbe z Nemčijo in Japonsko (s sodelovanjem rdeče Kitajske), 2) razgovor med Trumanom, Attlejem, Stalinom, Maotsetungom in Plevelnom, 3) vsi navzoči min. v imenu svojih držav izjavljajo, da se nečejo vmešavati v notranje zadeve ZSSR, rdeče Kitajske ali drugih satelitov, pač pa hočejo še naprej voditi "politiko močne roke znotraj lastnih držav," 4) poedine države imperija si pridržujejo pravico dogovarjanja in sklepanja pogodb s katero koli drugo državo (mišljene so predvsem države sovj. bloka) 5) vse države imperija bodo najodločneje podpirale še nadalje UNO, 6) samo boj proti ubožtvu in bedi more ohraniti mir in zagotoviti svetu napredek. Ena izmed glavnih misli konference je bila, kako na Daljnem vzhodu doseči mir s prenehanjem bojev.

FRANCIJA: Uradno so objavili francoske izgube iz II. svetovne vojne; od 1939—40: 91.252 padlih in 36.377 umrlih v ujetništvu, od 1940—45 60.345 padlih vojakov ter 22.210 ilegalnih borcev v zaledju; od civilistov je v vsem tem času padlo zaradi kakršnih koli vojaških operacij 101.424 ljudi.

NEMČIJA: K Adeauerju je prispel na obisk podtajnik zun. min. Ernest Davies; razgovarjal se je tudi z voditelji opozicije; vsebina razgovorov: nemško sodelovanje pri evropski obrambi.

ŠPANIJA: Amer. vlada se je odločila za večje gospodarsko posojilo Španiji, vendar ne pristane na nikako pomoč pri oboroževanju Francovih čet. Španska vlada je zaprosila za posojilo v višini 60 mil. dolarjev, lani pa sta že senat in posl. zbornica USA sprejela sklep, po katerem se Španiji sme nakazati do 62 mil. dol. posojila.

ITALIJA: Nekaj poslancev in en senator bo postavljenih pred sodišče zaradi pozivanja prebivalstva k pobegu izpod orožja.

Društvo Slovencev vabi vse rojake na pustno, družabno prireditev, katero priredi v nedeljo 28. januarja 1951 v klubskih prostorih Kluba "Sumbland" na ulici Azcuénaga 350 v Ramos Mejía. Ta ulica teče vzporedno z ulico Alvarado in klubski prostori se nahajajo na isti višini kakor slovenska gostilna Ilirija. Pričetek zabave ob 17. uri. Vstopnine ni! Poskrbljeno bo za muziko, vesel program in zabavo ter za pijačo ter mrzla in topla jedila.

Dohod: s kolodvora v Ramos Mejía (vstevši že vozila, ki vozijo z Liniersa) do križišča ulic Alvarado in Avda. de Mayo kolektiv 169, 188, 3 (modre barve); iz San Justa kolektiv 196, 188; s Tablada, Lomas de Mirador kolektiv št. 2; iz Capitala vlak do postaje Ramos Mejía, tramvaj št. 1 in omnibus št. 131.

De Gasperi je imel v senatu odločen govor proti vsem poizkusom kom. rovarjenja proti državi, opozarjajoč KP Italije, da bo odslej vlada postopala proti njej najstrožje kot proti izdajalcem in škodljivim elementom. Izjavil je tudi, da vlada ne bo dopustila nikakih demonstracij proti gen. Eisenhowerju, ko bo prišel na obisk v Italijo, kajti "Eisenhowerja bomo sprejeli kot našega prijatelja in kot sina naroda, ki nas je po končani II. svetovni vojni rešil lakote in propada."

Za železno zaveso

TITOVA JUGOSLAVIJA: Avstrija je prodala FLRJ 5000 t surovega železa, ki ga bodo jug. rečne ladje po Donavi odpravile v FLRJ; ta bo v zameno dala večje količine lesa v deblih.

Tito je dopisniku it. agencije "ANSA" dejal, da je "možno sodelovanje med vsemi "naprednimi" strankami sveta, zlasti s socialisti, kajti takšno sodelovanje zbližuje narode v delu za mir." Tako je po Titovem mnenju prav socialističnim strankam zagotovljeno v bodočnosti mesto "zlate sredine" med obema sedanjima velikima taboroma, potem ko se razmerje obeh vsaj nekako uredi z ohladitvijo svetovnega položaja.

ČEŠKO-SLOVAŠKA: V Bratislavi so bili obsojeni na dališe zaporne kazni trije kat. škofje zaradi "sodelovanja s Tisom in Nemci. Očitani so jim tudi izdajanje Judov Gestapu itd."

ZSSR: Sovj. oficirji so pričeli s popolno reorganizacijo poljske in madžarske armade; poljska armada bo po novem štela 2 milijona vojakov.

Stalinov drugi sin Vasilij, let. general Rdeče armade, se je pojavil kot kandidat za poslanske volitve v okraju Čehovo (Moskva).

Josef Džugašvili Stalin je v voj. glasilu sovj. čet v Nemčiji objavil oglas pod lastnim imenom, s katerim išče grob svojega prvega sina Jakoba in razpisuje 1 milijon rubljev nagrade najditelju. — Jakob je bil že od vsega početka precej v nasprotju z očetom in tudi ni hotel stopiti v Partijo. Po smrti Stalinove druge žene je dokončno prekinil stike z očetom ter se kot mehanik posvetil lastnemu napredku. Leta 1941 so ga Nemci pri Smolensku zajeli, poslali v oficirski ujetniški lager na Bavarsko, odkoder ga je Gestapo leta 1943. odpeljal neznan. Nemške pol. oblasti so ugotovilo samo to, da Jakob ni komunist in da noče imeti ničesar skupnega s Partijo, o vseh drugih stvarih iz družinskega kroga in moskovskega pa ni hotel govoriti. Kje je Jakob sedaj, ni znano. Po nekaterih virih menda v Parizu.

ARGENTINA

Slovesna otvoritev 40 sindikalnih šol. V prostorih Glavne delavske zveze je bila prejšnji ponedeljek velika slavnost, na katero je prišel tudi predsednik republike general Juan D. Perón z gospo soprogo. Po narodni himni je govorilo več visokih funkcionarjev Glavne delavske zveze in sindikalne šole Argentina št. 1. Absolvenci te šole so dobili nato diplome. Vsakemu absolventu jo je lastnoročno izročila Eva Perón, ki je častna ravnateljica te prve argentinske sindikalne šole. Besedo je nato povzel predsednik republike general Perón ter je naslovil na vse argentinske delavce poziv, naj se še bolj oklenejo svojih sindikalnih organizacij, ki so pravi izraz hotenja in stremjenja argentinskih delovnih slojev. S tem govorom, katerega je navzoča množica stalno prekinjala z odobravanjem in plaskanjem, je predsednik general Perón odprl 40 novih sindikalnih šol v Argentini, ki bodo vse v službi delovnih ljudi. Slavnost so zaključili s koračnico "Los muchachos Peronistas."

V Poštni hranilnici je stanje hranilnih vlog v prvih dneh novega leta prekosilo stanje vlog v prvih dneh januarja 1950. Samo dne 8. januarja je Poštna hranilnica dobila nad 7 milijonov pesov na račun novih hranilnih vlog, v prvih petih dneh skupno pa 28.395.456 pesov.

V Buenos Aires se je mudil na študijskem obisku ugledni ameriški časnikar Paul Light.

Državna telefonska uprava je v minulem letu postavila 72.000 novih telefonov ter je tako prekosila rekord iz leta 1939, ko je bilo instaliranih 26.000 telefonov. Ko je leta 1946 prevzela država v upravo telefonsko službo, je bilo v obratu 517.000 telefonskih aparatov. Toliko aparatov je prejšnja inozemska telefonska družba postavila v 60 letih. Odkar je pa država prevzela telefonsko službo, je v teh letih zvišala število telefonskih aparatov za 200.000 ter jih je danes vseh v Argentini 719.000. Medkrajevnih telefonskih pogovorov v letu 1950 je bilo 30 milijonov. Za zboljšanje telefonske službe je bilo v preteklem letu izvršenih raznih del v vrednosti 244 milijonov pesov. Vseh telefonskih uslužbencev je bilo 1950. leta 22.600, za katere je bilo izplačanih 200 milijonov pesov.

V Buenos Airesu je v visoki starosti preminul vpokojeni admiral Manuel Domecq Garcia, ki ima velike zasluge za razvoj argentinske vojne mornarice. Pok. admirala so položili k večnemu počitku z vsemi vojaškimi častmi na pokopališču Recoleta, kjer je pokopanih več argentinskih znamenitih osebnosti.

V Mar del Plati je bilo v decembru lanskega leta 170.830 gostov.

Prometni min. polkovnik Juan F. Castro je podal ostavko. Njegov naslednik je Ing. Juan F. Maggi.

V velikem mesnem industrijskem podjetju Swift v Berisso je v nedeljo ponoči izbruhnil požar, ki je podjetju povzročil škodo 10 milijonov pesov. Pri gašenju požaru je podelovalo 400 gasilcev.

Glavna delavska zveza je odredila volitve novega odbora v Zvezi železničarjev, da se bodo tako uredile zadeve v tej delavski ustanovi.

Comodoro Rivadavia bo 23. februarja t. l. slavila 50. letnico svoje ustanovitve. Leta 1901 je v tem kraju bilo komaj 8 prebivalcev, danes pa šteje mesto nad 30.000 prebivalcev. Število prebivalstva v tem kraju je naraščalo z vedno večjim razvojem petrolejske industrije.

Williams Henry Bradshaw Mack naj bi bil po časopisnih vesteh novi angleški poslanik v Buenos Airesu.

Ministrstvo za industrijo in trgovino je izdalo odredbo, po kateri bodo morali vsi tisti tovarnarji za izdelovanje čevljev, ki so v času med 1. decembrom leta 1949 in 1. decembrom leta 1950 izdelali več kot 5.000 parov čevljev, od 22. januarja t. l. dalje prodajati čevlje po cenah za maloprodajalce ljudem tudi naravnost iz tovarne.

Ministrstvo za letalstvo je sporočilo, da bo obnovilo iskanje vojaškega letala Avro Lincoln B-019, o katerem od marca meseca lanskega leta ni nobenega sledu. Letalo je bilo na izvidniškem poletu nad področjem Ognjene zemlje.

prijavljajo in nato šolajo in vežbajo skupno, pa ne zgleda posebno obetajoče in upanj polno, če vidiš gručo takihle uniformiranih soldatov, ki naj bi ob enem z razredčenimi starimi borci branila domovino. Nehote se mi vsiljuje misel, ko jih vidim; kako bi fantom pristojala ona naša pesem: "Mi smo vojaki korenjaki... papirnate so naše čake in "in puške naše so brez zla"... Starjši nečejo veliko čuti o vojski, čeprav so imele družine vojakov II. svetove vojne zelo rožnate privilegije in so še vrnjenim po vojni tem vojakom kupili ali farme ali pa zgradili lepe stanovanjske hišice, katere odplačujejo oz. jih imajo v ugodnem najemu. Sicer so za Korejsko fronto na vabilo nekako v 2 mesecih zbrali željno število 10.000 prestovoljcev, a kaj mnogo več desetisočev bi jih skoro težko dobili, ker, kar ima za vojaštvo navdušenja, so že aktivni ali pa rezervisti. Večina pa je navdušena le za avijacijo in mornarico.

Orožje ima canadaska vojska res moderno in pred nekaj meseci so v Ontariu dogradili velik kompleks tovarn za atomske bombe, ki obsega menda 100 poslopij. Tehnične opreme vojaštva so torej v vsem prvovrstne, le ljudi je pre-

malo. In to je revščina, to in premajhna treznost svetovnih vodij. Za kaj naj se bori ubog vojak, ko še njihov vodje niso povsem na čisto s cilji in nameni. Bog pomagaj njim in nam!

Božične dni smo kaj prijetno preživeli, samo čuden je bil Božič brez snega in mraza. (No pa vi dol na jugu ste se pa še potili). Neverjetno je vreme, ki je že v oktobru grozilo s snegom in viharji, potisnilo toplomer globoko pod ničlo, no, ko so prišli zimski meseci, je pa onemoglo. Tako smo imeli ves december brez snega, šele pred Silvestrom pa je nasulo nekako 10 cm snega in malo shladilo ozračje. Sicer nas ni veliko več tule. Menda nekaj več kot 10 družin, ki smo se te praznike obiskovali, klepetali in uganjali vse kar spada k praznikom.

Dobro pa nam je naredilo tole vreme, ker imamo menda še prav vsi delo. Sezona doslej še ni prenehala, kako bo poslej, pa ne vem. Vsekakor nam je vsaj prezgodnja zima prizanesla in se je skrajšala vsaj za poldrugi mesec po canadskih navadah namreč. No pa mislim, da prehudega ne bo več in če ne bo premrz se vam že še kaj oglasim. Vsem po svetu lep pozdrav. PAK.

Novice iz Slovenije

"Kapitalistični elementi"... "Nekje na terenu, 'podtalno' bi rekli, teče neko neoficijno življenje, na svoj način idilično; nekateri ga imenujejo resnično, ker to uradno je — kakor vemo — socialistično. Tisto ni. Tisto je preprosto, v nekem pogledu dobrodušno, hodi v službo, vpisano je v sindikat, daje posojilo. Skratka živi v okviru zagarantirane preskrbe. Dejal bi človek: poezija našega uradnega življenja, ker tam včasih še zadehti po našem starem, nekdanjem, o čemer mislimo, da je že umrlo. Za trenutek se človeku zazdi skoraj lepo, zato pač, ker je ta naša uradnost včasih dolgočasna, kakor slovenska proza."

"Delovni sloji s starimi navadami"... Ljudje smo v nekem pogledu še zelo stari, nekdanji. Moj prijatelj Mirko vedno trdi, da se ljudje še niso nič spremenili, da niso tako socialistični, kakor to dokazujemo pisatelji in aktivisti. In če ga dolgo poslušam, mi skoraj pritrđiš toliko drobnih, iz življenja vzetih dokazov ti nagomili, da si ne veš kaj. Med tem pa mi je stari Fortič nedavno dejal, da je danes še proces prebave drugačen kakor je bil pred vojno. "In to je razumljivo," je rekel, "ko pa danes ne dobiš in ga ne dobiš pravega cvička. Rad bi le vedel, kam ves ta cviček gre, ko ga je bilo pred vojno na pretek. In kje so naše, po vsem svetu dobro znane kranjske klobase?"...

"Javna kritika"... Pelješ se z vlakom. Še preden vlak postane na prvi postaji, je že ves kupe zapleten v razgovor. Kritika seveda. Kritika našega življenja, od preskrbe do kulture, od birokracije do Koreje, od nelepega vedenja nekaterih uslužbencev do trgovine z dolarji. Sediš v kavarni in se zapleteš v razgovor z natakarkjem. Obirava prekupčevalce s klobasami, ki so jim podtaknili slabe, "ne najboljše," doženevava z grenkim nasmehom. "In še kako drago". Z brivcem obereva naš nogomet, s katerim nikdar ne prilezemo v prvo ligo. Obramka še gre, napad pa je očitno zanič. Ni donosen, kar se tiče golov. In nato okraj ter aktiviste. Na KLO pa kritiziramo kmete, na okraju pa KLO. Skratka kritika se bujno razrašča."

Ko smo prebrali tako resničen prikaz stanja doma, smo skrajja mislili, da ga je napisal kak zakrknjen "reakcionar" in nasprotnik sedanje komunistične "ljudske" oblasti. Pa smo se prepričali, da je pisec teh vrstic nihče drugi kot sam Miško Kranjc, bivši predsednik Društva pisateljev LR Slovenije, vodilna oseba med slovenskimi komunističnimi pisatelji, ki je s svojimi komunističnimi spisi že pred vojno zastupljala slovensko javnost in je sedaj vse gornje

KAM BOSTE ŠLI V NEDELJO 28. JANUARJA? V Ramos Mejia na zabavo Društva Slovencev! Tam bo znanec in prijatelj, veselja, dobre jedače in pijače!

za komunistično diktaturo tako porazne, ugotovitve objavil v ljubljanski "Ljudski pravici", glasilu CK KP Slovenije dne 15. oktobra 1950.

Za nas so važne ugotovitve tako zakrkujenega komunističnega kot je Miško Kranj, ker potrebujejo, da se kom krvnikom v petih letih kljub terorju ni posrečilo, da bi se utrdili s svojim komunističnim naukom med narodom ter so tudi tu doživel poln polom. Ljudje so ostali to, kar so bili poprej: zvesti tradicijam svojih dedov in s komunističnim ne marajo imeti ničesar skupnega. Na zunaj si je sicer marsikdo nataknil masko, v srcu pa je ostal to, kar je bil. In to sedaj, ko se je začela titova komunistična barka potapljati, tudi javno in odkrito pove. Še bolj odkrito bo pa to razodel tedaj ko se bo zrušila komunistična diktatura in ko bodo morali komunistični krvniki z Miškom Kranjcem vred polagati račun za vsa svoja zverstva.

V Ljubljani je nenadoma umrla zdravnica dr. Vladimira Vološek, roj. Abram.

Izrabljene točke so prodajali. Pred sodiščem v Kamniku je bila v prvi polovici decembra lanskega leta razprava proti 36 obtožencem, ki so krادli že izrabljene točke za tekstilno blago v tovarni za izdelovanje papirja na Količevem in v podružnici Narodne banke v Kamniku ter jih razpečevali na črni borzi. Obtoženci so skupno pokradli 37.000 točk, od teh so jih pa prodali 20.000 (najtežji delavci dobe v titovini na leto 192 točk. Z izkupičkom so si kapovali ure, čevlje, kolesa, radijske aparate in druge predmete. Obsojeni so bili: Jakob Vavpetič in Janko Grošel na 20 let (oba delavca v papirnici), delavec Alojzij Marinšek na 15 let, Amalija Vavpetič na 14, Mara Lap na 20, Marija Grošel na 8, Karel Mlakar na 20, Milena Kosec na 12, Marija Šarc na 18, Peter Jenko na 20, Štefka Krumpster na 13, Miha Vavpotič na 5, Frančiška Hribar na 7 let ter na zaplembo vsega premoženja. Ostali obtoženci so dobili nižje kazni.

Trmasti birokrat. Tovarna papirja v št. Ilju je oktobra meseca lanskega leta prijavila na postaji 7.800 kg papirja v balah za Split. Šef postaje je odklonil pošiljko, češ, da lahko sprejema samo 15.000 kg vagonске pošiljke. Zavrnil je tudi predlog, da bi odposlal pošiljko kot kosovno pošiljko. Čez dva tedna je obvestil tovarno, da sprejema železnica kosovne pošiljke samo v teži do 5.000 kg. "Ljudska inspekcija" je predlagala naj se blago odpošlje v treh pošiljkah, pa je tudi ta predlog šef postaje odklonil. Tovarna papirja se je nato obrnila na direkcijo, ki je njemu predlogu ugotovila. Šef postaje tega predstavnika tovarne ni verjel, ter je od njih zahteval pisмено rešitev železniškega ravnateljstva. Papir je tako čakal na postaji na odpošiljatev 1 mesec

in pol, potrošniki so pa bili med tem brez njega.

"Spreobrnil" so se. Titova OZNA pozna zelo dobro vse metode sovjetske tajne politične policije za izsiljevanje priznanj od političnih nasprotnikov. Vse te metode OZNA uporablja tudi v svojih zaporih proti nasprotnikom komunistične diktature v Jugoslaviji. V njenih zaporih je bilo v zadnjih mesecih tudi polno kominformovcev, katere je OZNA s svojimi metodami "spreobrnila", da so kmalu spoznali svojo "zmožnost" in se znova poklonili titovemu veličanstvu. Tito je bil za praznik republike "velikodušen" ter jih je 620 amnestiral. Vse te kominformovce so pravzaprav izpustili že 20. septembra lanskega leta in so na to kar vsi odšli na "prostovoljno delo" na cesto Novi Vinodol-Senj.

Umrli so: Pavla Cutič, lastnica cvetličarne "Lotos" v Ljubljani, Luka Jerin, čevlj. mojster v Ljub., Valentin Rems, uslužb. tov. papirja na Količevem, Ignac Brvar, upravnik radijske postaje v Kranju, Marija Drča, roj. Virant, posest. na Gomilskem, Dr. Jože Karlovček, odvetnik v Celju, Rozalija Kraner, roj. Kotar v Ljub., Alojz Borovič, kapetan v p. prvi Sv. Juriju ob Ščavnici, Katarina Šemerl v Ljub., Anton Seljak, žel. inspektor v p. v Ljub., Gabrijel Bevk v Cerknem, Ladislav Čeragonja v Ljub.,

Slovinci v Argentini

Buenos Aires

KDOR SE ŽELI PRIJETNO ZABAVATI, naj pride na družabno prirediteljsko Društva Slovencev! Tam bo godbe in petja in dobre volje v obilju!

Prihod novih Slovencev. V Argentino so prispeli dne 5. jan. t. l. z ladjo "Genoa" naslednji Slovenci: Jožef in Marija Paušin, Oskar, Katarina., Herman in Darina Prinčič, Franc, Pavla in Albin Škvor in Stanislava Srenjšček. Z ladjo "Claude Bernard" dne 7. januarja t. l. so pa dopotovali: Marija, Anton in Franc Kreševič, Marija Makuc in Michael Omahna.

GALLUSOV IZLET V JAUREGUI

V nedeljo 14. t. m. je Slov. pevski zbor Gallus priredil za svoje člane celodnevni izlet v Jauregu. Poseben avtobus je že ob sedmih jutraj ob Plaza Miserere dalje po Rivadaviji pobiral na določenih mestih pevce in pevke, dokler ni bil v Ituzaingo polno zaseden in je nato ubral hitrejšo brzino v "neznano".

V Lujanu so se pevci ustavili, da so se mogli udeležiti sv. maše. Zbor je ob glavnem oltarju pri sv. maši ob desetih prepeval slov. božične pesmi, kar je vzbudilo veliko pozornost pri številnih romarjih, med katerimi je bilo tudi nekaj Slovencev.

Po maši je zbor nadaljeval svojo pot v smeri proti Jauregui, na prelepo drevja in sence bogato, kinto nekega argentinskega prijatelja Slovencev. Gospodar kinte in njegova ljubeznjiva gospa sta bila nenavadne družbe izredno

Frančiška Moškon, rej. Repenšek v Račah, Silvo Jerin, uslužb. "Triglav" filma v Ljub., Janko Tiselj, dolgoletni organista v Vidmu-Dobrepoljah, Janko Kosovel v Črničah, Franc Pirc, mlinar in pos. na Hudem, Slavko Boh v Ljub., Minka Kunšek v Celju, Engelbert Gostiša, magistratni uradnik v p. v Ljub., Franc Ograjenšek v Celju, Pavlina Mihelak, roj. Jančigaj v Ljub., Jože Remeč, usnar v p. Ljub., Katarina Pance v Kloštru, Adolf Kastelic v Zdenski vasi, Ivana Sever v Črnučah, Franja Završnik v Ljub., Anton Gražzar v Smedniku, Štefan Špeletič v Ljub. in Ivan Rajšp v Št. Vidu.

V Ljubljani je umrl Henrik Zirkelbach, star 82. Bil je oddelkovodja v p. strojne stavnice Jugoslovanske tiskarne.

V Kropi je umrl Amon Žmitek, ravnatelj tovarne Plamen v p.

Pritožbe kamniških gospodinj. Tudi v Kamniku preskrba ljudstva z živili močno šepa. Zato so ljubljanski dnevnik polni pritožb kamniških gospodinj. V eni zadnjih pritožb beremo to — le; "Gospodinj s kupom otrok danes ni lahko. Čakati mora pri peku in v trgovini, najhuje pa je večurno čakanje pred mesnicami. Meso pripeljejo ob 10. uri dopoldne, deliti ga začnejo okoli pol dneva, pred mesnicami pa čakajo dolge vrste, čisto tudi po 8 ur na mrzlem tlaku ob mrazu in deževju."

vesela in sta izletnikom pripravila vseh mogočih dobrot. Zbor se je gostoljubnim dobrotnikom oddolžil s pesmijo in jim zapel nekaj lepih narodnih in umetnih slovenskih pesmi. "Sveto noč" so morali na željo kar nekajkrat ponoviti. Poleg številnih domačinov sosedov je izletnike obiskalo tudi precej Slovencev, ki žive v Lujanu. Za slovo je zbor ljubljanim gostiteljem zapel še nekaj pesmi, potem pa so se izletniki zadovoljni v večernem hladu odpeljali nazaj v Buenos Aires, žeš si še več tako prijetnih dni.

Pri objavi članka "Titove skrbi in njegovi načrti za rešitev" v zadnji številki "Svobodne Slovenije" (štef. 2. s dne 11. jan.) je po pomoti izpadel podpis avtorja B. B., ki nam je poslal navedeni članek na podlagi informacij, ki jih je zbral.

ČETRTI VZPON NA GLAVNI KATEDRALSKI STOLP

Bariloche, 6. januarja.

Na jutranji strani nizkega sedla, ki loči dolino potoka Rucaco od brezimne krnice južnega Catedrala, leže prostrana snežišča. Njihovi jeziki se penejo visoko med grušč in melišča razsekanega grebena, iz katerega se dvigajo kameniti stebri v fantastičnih oblikah. Onstran gorskega kotla rastejo strme stene globoko iz krnice, skalnate plasti se utesnjujejo proti vrhovom, silijo v višino, kipe v gladkih ploščah proti nebu in se izoblikujejo v mogočen stolp, ki kraljuje grozeče in nedosegljivo nad razdrapano divjino gorskega sveta.

Čez krajne robove snežišč se vleče

OSEBNE NOVICE

Poroke. V nedeljo, 14. t. m. je v Ramos Mejia g. Ivan Prešeren iz Comodoro Rivadavia povedel pred oltar svojo nevesto gđc. Katarino Poznič. Istočasno se je v Ramos Mejia tudi poročil g. Ivan Kovačič, ki je vzel za ženo gđc. Marijo Janežič. Oba para je poročil g. Kalan. V cerkvi sv. Julije sta se pa poročila v ponedeljek, 15. t. m. ga Nerina Zupančič in g. dr. Edmund Bonin. Poročne obrede je opravil g. Orehar. V San-Andresu sta se pa vzela g. Pavle Osterc in gđc. Meri Repič. Mladi par je zvezal g. Škulj. Čestitamo!

Družinska sreča. V družini g. Jožeta Korošec in njegove gospe Fanike, roj. Blažič so dobili sinčka. G. Jože Perme in ga Dari, roj Grad pa imata hčerko, ki je bila krščena na ime Marija. Krstil jo je v nedeljo 14. t. m. g. dr. Mirko Gogala v San Fernandu. Botrovala sta pa g. Peter Arnšek in njegova sestra ga Marija, por. Dreizibner. Družino Marijana in Marije Willemparta je enako razveselila hčerka. Srečnim staršem naše čestitke.

V Lanusu se je te dni mudil na dopustu pri g. Hladniku g. Tone Ravnikar ter imel prejšnjo nedeljo mašo za tamošnjo slovensko sosesko.

Težka nesreča. Družino uglednega slovenskega arhitekta g. Viktorja Sulčiča, doma od Sv. Križa pri Trstu, ki je pred dobrimi dvajsetimi leti prispel v Argentino in si v Buenos Airesu ustvaril lepo kariero kot arhitekt, je prejšnji petek zvečer zadela huda nesreča. Kakor ostale dni, je tudi tega dne odšel njegov najmlajši sinček enajstletni Igor k svojemu najboljšemu prijatelju na stanovanje v sosesčini. Ta je v očetovi omari našel revolver in pritisnil na petelina. Revolver se je sprožil in strel je smrtno zadel malega Sulčičevega Igorja.

Pogreb nesrečne mlade žrtve na pokopališču na Chacarito je bil prejšnjo soboto. Ker je bil g. Janez Hladnik, ki je pok. Igorja krstil, zadržan, je pogrebni spreved vodil g. Orehar, pok. Igorja pa so na njegovi zadnji poti spremljali številni prijatelji in znanci njegovih staršev, ki so jih tolažili ter jim izražali sožalje ob tej težki nesreči. Vsem tem se pridružujemo tudi mi ter tako hudo prizadeti družini izrekamo iskreno sožalje.

dobro vidna sled udrtih stopinj. Tam je prekal bele krpe pred dobro uro Tonček, ko se je napotil na raziskovanje terena, da najde primeren prostor za nočojšnji bivak.

Popoldanske ure se nagibljejo h kraju. Poglavitni del poti je za danes opravljen. Prebrodila sva brezkončna peščena pobočja, ki naju ločijo od planinskega zavetišča pod snežnim vrhom, obšla Princese in Nagnjeno skalo (Roca Inclinada). Leno dremljem v senci večjega kamna, izgubljenega v peščeni brezupnosti razsežnega plazu.

Dve leti že govorimo o catedralskem (Nadaljevanje na 4. strani)

HUGO WAST

54.

666

DRUGI DEL IVANE TAVOR. — POSLOVENJENO S PISATELJEVIM DOVOLJENJEM.

Ko je napisal zadnje besede, je vnovič zazvonil telefon.

Avion sta vodila dva mehanika, za postrežbo in kuho so bili tu tri sluge in dva potnika: Ivana Tabor in oče Simon.

Vse, kar si je mogel izmisliti človeški duh za čim večjo udobnost, vse je bilo uporabljeno v tej zračni ladji iz steklovine in srebro kot majhna palača v slogu "koncem sveta".

Kaj naj bi tu manjkalo za uživanje čutov in duha? Bilo je v njej celo gledališče, zveza telefonije in televizije, s katero si lahko zasledoval katerokoli predstavo v kateremkoli svetovnem gledališču. Treba je samo ujeti zračni val in barve in glasaš in poslušas predstavo na tisoč milj razdalje.

Avion je letel v stratosferi in bi mogel priti okrog sveta v osemdesetih urah.

Toda tokrat bi hotela gospodarica držati svojega gosta čim dlje na krovu svoje zračne ladje, zato je naročila, naj se polet vrši samo s četrtino navadne

hitrosti in ne od Vzhoda na Zahod, temveč od Zahoda na Vzhod.

Prerezala sta poševnike pošev in preletela Malo Azijo, Perzijo, Indijo, Bengalski zaliv, Condsko otočje, Koralsko morje, neizmerni Pacifik, dokler nista prišla na razpotje Amerike.

Ko se je Ivana Tabor vkrcala v Rimu, je rekla patru:

"Ne bova se mudila niti več, da, prišla bova še prej, kakor pa, če bi se namerila čez Atlantski ocean proti Braziliji".

Šele ko sta bila že visoko nad oblaki, mu je zaupala, da je dala svojemu pilotu ukaz, naj vozi v nasprotni smeri in da se s tem ne bosta zamudila več, kot osem dni.

Oče Simon se ni upiral. Zakaj tudi neki? S težavo je pripomnil samo to, da mu bo težko opravičiti zamudo, zlasti pa tudi to, da je spremenil smer in povrhu napravil to pot še v avionu, ki je zasebna last ženske.

Ona se je zasmejala. "Ali vam je treba povedati vse po pravici? Uzmislite si kakšno drugo stvar.

V Buenos Airesu ni zdaj ljudi, zlasti pa ne med tistimi nekaj menihi, ki bi imeli željo zasledovati do podrobnosti posle svojega predstojnika. Sporočila, ki prihajajo, govore o dveh milijonih judov, ki da jih je pobila pocestna drhal."

Malo pred določeno uro je dala Ivana Tabor navodilo svojemu strežniku, naj pripelje patra v njeno kabino, ki je bila pod vrhom aviona in kjer sta dve okni predstavljali lepi stekleni vzboklini.

Oče je vstopil in obstal začudeno pred tem preprostim razkošjem kabine. Za krasnim obeskom je visela zataknjena veja vrtnic izmed tistih, ki jih je sama negovala v svojem vrtu, s katerimi je krasila podokna palače v Martinezu. Kako naj bi sicer prišle iste rože na oltar patru v Buenos Airesu in potem v Rimu in zdaj v njeni kabini? Okrenil se je in videl Ivano še vedno ležečo v postelji, celo prevezano z rdečo prevezko. Naval krvi je zabil hledi obraz redovnika. Koleno sta se mu zašibili in padel je na tla.

"Oh, Ivana, kaj se godi z menoj?" je vzkliknil in si hladil bobneče sence nad roko, ki mu jo je sprožila. "Ves se tresem kot v mrzlici."

"Dvignite svoje srce!" mu je zamrmrala z navidno strogostjo. "Sem bolna in danes bo ta dan zame še bolj pomemben, kot je bil včerajšnji. Danes hočem biti krščena po vaših rokah in se hočem še enkrat udeležiti vaše maše!

On je molčal. Kaj bi dekl v Rimu, če bi vedeli, da je dal sveto obhajilo krivoverki še preden je bila krščena? In da je pripravljen brati sveto mašo v njeni kabini v avionu poleg njene postelje, v kateri leži?

Potihoma ji je zaupal svoj nemir, ona pa je smeje se odgovorila:

"Kako dolgo boste še imeli rimske pomisleke? Vrzite že v stran to navlako! Vi boste neprimerno bolj služili Bagu, če boste vsak dan napravili kaj naskrivaj ali pa javno proti temu "rimstvu" v Cerkvi!"

"Da, da," je vzdihnil on in se dvignil, "proti tej birokraciji, tiriniji, rimski liturgiki... Napraviti sleherni dan kakšno stvar proti ze gotovo pravi služiti Bogu..."

Na oltarju je že našel svoja mašna oblačila: kelih, pateno, pokrito z belim prtličem, na eni strani misal, vino in dve hostiji: eno veliko in eno majhno...

"Kdo je vse to pripravil?" je začudeno vprašal.

"Jaz... sama. Predpostavljala sem si, da boste šli z mano, za to sem vse to preskrbela."

"Kje ste dobili?"

"Redovnice Pričakovanja so moje prijateljice in so mi za marsikaj lahko hvaležne. Mati prednica je pripravila vse potrebne stvari za mojo molitnico. Boste videli sami, če je na kaj pozabila."

"Vse v redu!" je dejal pater Simon

in si nataknil štolo na vrat. "Najprej bova zdaj molila molitev Pija IV. za odpustanje grehov protestantov... potem vas bom krstil..."

"Jaz nisem protestantka!" ga je zavrnila. "Sem poganka. Hočem reči, verovala sem bolj v Satana, kakor v Boga. Zdaj verujem bolj v Boga in verujem v Kristusa, kakor ste me učili vi; toda nisem še prepričana, če ne ljubim in ne verujem še vedno bolj v Satana..."

"Ljubite Satana?" jo je vprašal.

"Da, Ne morem pozabiti tega, v kate-rega imenu so me moji starši vzgojili in ki je prej vladal nad mojo dušo, kakor Bog sam, in ki je v zemskem raj, kot pravi Knjiga o ustvarjenju, oblubljal veliko plačilo tistim, ki bodo jedli od prepovedanega drevesa..."

"Boste kakor bogovi!" je vzkliknil oče Simon.

"Da, kot bogovi... Človeštvo je že jedlo od sadu tega drevesa in vsi smo kakor bogovi... Ali naj se odpovemo temu, ki nas je naučil razpoznavati slabo in dobro?"

Govorila je s tujim, toda izredno lepim glasom.

Pater se je zdrzil. Lepota te čudovite ženske je odsevala hudičevu bleščobo. Ubogo meseno srce ubogega moža je bilo kot polna čaša, ki bo vsak čas vzklopela.

"Hočem, da me krstite in da pripadam Kristusovi Cerkvi v novi obliki, v

(Nadaljevanje s 3. strani)

stolpu (Torre Principal de Catedral). Prav dobro vemo, kako so se okrog nje trudili Meiling, Štrukelj, Kammerer in Fischer. Vemo, kako so vsi obstali pred zadnjim kamnitim blokom in kako je slednjič Pablo Fischer v družbi s Kammererjem s tehničnimi sredstvi premagal nepreohodno steno (1. 1943). Vemo tudi, da sta leta 1945 Štrukelj in Schmoll ponovila Fischerjev vzpon in da so lansko leto aprila Štrukelj, Schmoll in Sonntag ponesli spominsko zastavico sanmartinskega leta na posebno špico. — To so edini trije poznani poskusi, ki jim je bil usojen uspeh.

Ali bomo imeli srečo tudi mi?

Naglo me vrže pokonci. Mar ni na plazovih pod Nagnjeno skalo zajodlal Dinko? — Odzovem se klicu in pomirjen se spet vržem na mehke blazine spalne vreče. Če se je Dinko izmaknil svojemu delu in pride za nama, kot smo se zmešili, se lahko z dosti večjim zapužanjem podamo težkemu podvigu nasproti.

Ne mine slaba ura, že me predrami dinč iz mojih sanjarij. Tam pod stolpom se prešerno razlega med razbitim skalovjem Tončkovo ukanje.

x x x

Silvester nas sreča skrite med pečini catedralskega grebena. Hlad noči se spušča na zemljo, snežne plasti diha jo mraz in naglo ledenijo. V zadnjih odsevih sončne svetlobe, v mesečnem siju in lesketanju zvezd zadobivajo skalnate gmote čudovite barve v odtenkih ki jih noben umetnik ne more posneti. — Pod nami se razpenjajo gorske verige severnega Catedrala in v globokih dolinah, ki jih ločijo, segajo snežišča vse do zelenih gozdov. V kotanjah zgorin podov ždita zasneženi catedralski jezerci. Ko postavamo okrog alkoholnega gorilnika, in čakamo, da se segreje kava, opazimo lučko, ki se pomika po eni obeh kotanj. Ugibamo, kdo neki se potika v tem času po oddaljenih in malo poznanih predelih pogorja. Mraz nam kmalu ohladi radovednost in spravimo se v naša ležišča.

Dinko, ki nima spalne vreče, in ga torej pošteno zebe v njegovi odeji, je prvi na nogah. Nobene debate ni o tem, kdo bo poskusil vzpon. Mlajši imajo prednost in pisec članka je določen za kuharja. Pijemo čaj in ko se poslovi jutranji hlad, se Dinko in Tonček spravimo na delo.

Ob robu snežene vdolbine se povzpeta na sedelce med stolpom in sosednjo gmoto. Tam se začne skalnata prižnica, ki izgleda lahka in ki pripelje do gladkih plošč, iz katerih je sestavljena o-

sreduja masa stebra. Previdno in vztrajno zmagujete fanta steno.

S prižnice bi skoraj ne bilo prehoda v kamine zgornjega stolpa, če ne bi slonel na njegovih rebrih ogromna štirio-glata plošča, preklana po sredi. Po tej razpoki se vzpenja Dinko do metaljika sredi plošče. Od tam je treba prestopiti v razpoko na levo — vsa plošča je dokaj zračna. Pojejo klini in čas teče.

Ko se prebudim iz trenutne dremavice, sta prijatelja že premagala ploščo. Stena postane popolnoma navpična in edino pot navzgor predstavljata dva kamina.

Dinko krene v levega in tik pod zgornjo teraso ga ustavi mogočna zagvozda. Ne vem dobro, kaj vse sta fanta poskusila, da bi obšla oviro. Klin, ki sta ga našla pod kamenito streho, ju je u-trdil v upornosti in odločnosti. Vendar sta morala nazaj. Izbubila sta najmanj dve uri.

Desni žleb od spodaj ni izgledal dosti boljši. Tudi tega zapira pod vrhom previs. Na gledalca napravi še poseben vtis, ker je izredno izpostavljen. Par kamnov, ki jih je sprožil Dinko, je odletelo v praznino in ni bilo čuti končnega udarca. Stene stolpa padajo na tem mestu nekaj sto metrov v krnico. Radovedno je krožil andski orel nad pečinami in si čisto od blizu ogledoval vsiljivca, ki sta udrila v njegovo domačijo.

Fanta sta se počasi pomikala po kamnu. Ko je Dinko, dosegel previs, je pribil klin in potem je bil v nekaj minutah preko ovire. Pozneje mi je pravil, da so oprniki na kritičnem mestu dobri in da torej ni bilo izrednih težav.

Naprej do terase je prehod lahek. Potem se začne zadnji, strmi nadzidek, ki ga sestavlja en sam kameniti blok, popolnoma gladek. "Terasa" je slednjič popolnoma napačen izraz, kajti med skrajnima nosovoma stolpa je le oster greben, ki ga je treba s kladivom božati, da postane malo bolj prijazen.

Še nekaj previdnih stopinj po gladkem masivu — tu so Fischerjevi klini, še vedno trdno zabiti in zacementirani v neprehodni steni.

Fanta sta na vrhu. Najdeta zastavico, ki so jo pustili Štrukelj, Schmoll in

Marija Pozenel, rojena 5. 9. 1922 v Logatcu naj se javi v pisarni IRO na ulici Guido 2499 v Capitalu.

Vse naročnike našega lista, ki še niso poravnali naročnine za leto 1950, prosimo da to store takoj v teh dneh. Prihranite nam delo in stroške s pošiljanjem opominov!

SLOVENCİ, POZOR!

Po Rdečem križu na Reki (Fiume) pošilja moko v vrečah in ostale večje pošiljke vsakovrstnih živil znano izvoziško podjetje

J. FABRIS & Co., NEW YORK

Pojasnila dajejo zastopniki za Južno Ameriko

BUENOS AIRES, CALLE ESTADOS UNIDOS 4359

Telefon 60-7080

Uradne ure: od 15.30—19.30 ure.

Na razpolago tudi izvrstno vino — belo in clarete — v pletenkah po 10 litrov naravnost iz kleti Yuma (Rioja)

tisti, ki jo hočeva midva obnoviti... prosto predsodkov in verig... V njej se bo vse združilo, nobeno telo in nobena duša ne bo izljučena, niti hudobni duh, da niti človek greha ne... Ali veste, na koga mislim?"

"Na Antikrista," je zamrmral oče Simon tako tiho, da je komaj slišal samega sebe.

"Da, na Antikrista mislim, ki bo pil Kristusovo krvi v zlatem oltarnem kelihu... Zakaj ne?"

"Zakaj ne?" je ponovil on, presenečeno. "To je Cerkev, o kateri sem sanjal jaz; Cerkev brez oblik, iz katere ni izobčen niti sam Satan in se vsi hranijo od Kristusovega mesa..."

Ivana je z veseljem poslušala blasfemijo nesrečnega redovnika, katerega je sama naščuvala proti Rimu in ga podpohvala, da se zdaj dviguje kot vretje pekla.

"Krstil vas bom, in ne bom vas vprašal ničesar več. In ničesar vas ne bom odvezoval, kajti prepričan sem, da so angeli v nebesih slišali podoben glas pred dvajsetimi stoletji ob bregovih Jordana: 'Ti si moja ljubljena hčerka, v kateri sem našel svoje dopajenje!'"

Ivana se je drgnila v postelji in redovnik je zliil čez njeno glavo, povezano čez čelo z rdečim trakom, prenavljajoče kaplje krstne vode. In resnično: iz višin neba se je utrgal dolgo doneč glas, ki je udaril skozi oblako in zarezal kot nož v meso in zazebel do samih kosti.

Ona, za hip prestrašena, se je takoj znašla, in da bi pomirila očeta Simona, ki je stal preplašen in z bledim licem, je rekla:

"To je samo tromba kakšnega drugega aviona, ki se je srečal z našim in daje znamenje..."

Toda nebesna neizmernost je bila prazna, kakor daleč je segalo in videlo oko.

"Ne mislite na to!" je vzkliknila in se vlegla nazaj.

Oče Simon je prižgal sveče na oltarju in začel brati mašo, hoteč že končati s tem prizorom.

In on, novi Juda, je vdrug izdal svojega Učitelja, ko je obhajal vnovič Ivanu Tabor.

Ko se je po maši vrnil v svojo kabino, je zabeležil v svoj dnevnik strastne vtise, v katerih so se mešali izbruhi njegovega srca s čudno logiko njegove kazniške, "hoteč opravičiti tudi greh."

"Pravkar sem končal mašo z veliko vero, zbrano in gorečnostjo. Resnično: nikdar je še nisem opravil s tako duhovno svobodo in s tako voljo: razločiti se od rimske Cerkve. Med obhajalom sem govoril s tihim glasom istočasno kot moje srce: Naj zapustim rimsko Cerkev! Naj ustvarim Tvojo resnično Cerkev, o Jezus Kristus!"

"Kakor hitro sem končal, je prinesel njen strežnik obilen zajtrk, ki sva ga družno z veseljem zavžila."

"Oh, družinsko življenje, življenje lju-

Sunntag in vzameta s seboj malo štrukljevo stekleničico, da dokazeta morebitnim dvomljivcem svoj podvig. Pošteno se odpočijeta in pojužinata svojo čokolado.

Sestop ni manj nevaren kot vzpon. Dinko, ki varuje od zgoraj, se spušča po dvojni vrvi. Sredi poti, v prislonjeni plošči, se eden obeh koncev zatakne. Treba je nazaj po zajed, prav do vrha plošče, brez gotovega varovanja. Tudi ta smola se slednjič srečno izteče.

Ob štirih popoldne postrežen zmagovalcema z malico. Sedem ur stene, med temi dve uri izgubljeni pod bolvanom v levem kamnu.

Še isti dan se vrnemo v zavetišče pod Punta Nevada. VA.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Slovenska maša v Floridi bo dne 21. januarja t. l. ob pol deseti uri. Po maši bo v cerkveni dvorani poleg cerkve društveni sestanek. Vabljeni vsi člani Društva Slovencev, pa tudi vsi ostali Slovenci.

POIZVEDBA

Kdor ve za naslov novonaseljenca Rajmunda Cartl iz Svetega Lenarta v Slovenskih goricah, ga naprosimo, da ga sporoči ali uprevi Svobodno Slovenije ali pa Feliks Jančič, Chilveoy 108, Capital.

Francka Hočevar išče moža Alojza Hočevarja, nadalje brate Henrika, Ludvika in Miho Hočevarja ter moževega brata Jožeta Hočevarja in svojo prijateljico Katarino Hudorovac. Javijo naj se ji na naslov: Francka Hočevar, calle Carril 3567, Villa Carril, San Juan — FCNGSM. Prav tako prosi tudi druge, če jim je kaj znano, da ji zaprošene naslove sporoče. Javitve ali poročate lahko tudi na Društvo Slovencev, Victor Martínez 50, Buenos Aires.

Poštni urad v Ramos Mejia je vrnil paket, naslovljen na Anton Osredkar. Črni vrh 2, p. Polhov gradec nad Ljubljano. Pred 14 dnevi ga je omenjena pošta dostavila v slov. hišo v Ramos Mejia, Necochea 440 s sledečim naslovom odpošiljatelja: Janez Kokalj, Necochea 440, Ramos Mejia.

Stanovalci v slov. hiši v Ramos Mejia so poizvedovali po lastniku omenjenega paketa, a se jim dosedaj še ni posrečilo ga izslediti. Lastnik paketa naj se javi pri Bidovčevi družini, ki mu bo vrnila zavitek.

DARILA

ZIVILA, TEKSTILNO BLAGO, ZDRAVILA.

ZA VSE DRŽAVE.

Iz Buenos Airesa pošiljamo 5 kg težke pakete v Jugoslavijo, Avstrijo, Nemčijo, Čehoslovaško in druge države: Posteljino, srajce, blago, čevlje, usnje, rabljeno obleko: mast, slanino, šunko, med, salame in čokolado.

PANETH y Cia.
DIAGONAL NORTE 501 — Of. 810
T. E. 30-7352

bezni, nebeška dišava, ki sem jo užival ob njeni postelji! Nič to ne bo brez koristi za mojo dušo, za njeno in za vse človeštvo!"

"Ivana me je vprašala, kakšne so moje misli o nAtikristu."

"Ko sem ji govoril o Sinu Pogubljenja, kakor ga imenuje sveti Pavel, je blestelo njeno oko in je postala zmedena."

"Na vsak način je hotela, da njegovo znamenje, številko 666, vtisnem na svoj roko v znak svobode in ljubezni... Kakšna otroška želja! Nisem se odločil, da bi ji ugodil, dasi ne vidim v tem nič slabega... Morda, ko bom v Buenos Airesu... Mislim pa in sem ji rekel: 'Zakaj naj bi to znamenje nosil jaz, dočim ga vi sami ne nosite, če vam je tako všeč?' in pokazal sem na njeno roko, čisto in tako lepo oblikovano... In se je smejala."

Naslednjega dne je menih bral vdru-gič mašo v avionu, plavajočem nad morji in otoki azijskih oceanov. Vsakokrat bolj se je oče Simon oddaljeval od katoliške skupnosti, čeprav sam ni opazil tega, ko je pisal v svoj zvezek:

"Pravkar sem drugič bral mašo z istim občutkom svobode, kakor jo ima protestant, ki veruje le v stvarno prisotnost, ne da bi ga vznemirjalo spreminjanje. Čutim dovolj svobode, da lahko obhajam tudi nekatoličana, da posvetim hostijo lahko tudi v privatni hiši in da skrajšam molitve in obrede pri maši..."

SLOVENCİ PO SVETU

Anglija

Na silvestrovo nedeljo, 31. decembra 1950 smo v Rocdale vprizorili veseloigro "Pri belem konjičku". Udeležba pri predstavi je bila velika, čeprav je proti angleški navadi cel dan snežilo. Ljudje so s svojo številno udeležbo pokazali, da znajo ceniti trud onih svojih rojakov, ki jim z velikimi osebnimi žrtvami nudijo možnost, da pridejo do poštega razvedrila in družbe, v kateri se s starimi znanci in prijatelji lahko pomenijo.

Igralci so se pa res trudili in so bili vsi udeleženci z uprizoritvijo nad vse zadovoljni. Nekateri so morali doprinese tudi precej gmotnih žrtev. Tako se je ena igralka pripeljala celo iz Londona 180 milj daleč, samo, da je lahko nastopila v igri. Zelo okusno in v našem stilu je bil napravljen oder s sliko Bleda in blejskega jezera z gorami v ozarju.

Ta, kakor tudi prejšnje prireditve dokazujejo, da je Rocdale postal pravo zbirališče Slovencev v Angliji. Saj je pa tudi tu že največja slovenska skupina v Angliji, še več jih pa želi priti sem. Upamo, da se jim bo to tudi posrečilo. Potem bomo pa skušali kulturno življenje še bolj poživiti. Posebno z našo pesmijo in kakšno gledališko predstavo. Gal Bog, da bi se te naše želje uresničile!

Večina naših ljudi tukaj je zaposlena v tekstilni in volneni industriji. V sosednjem Yorkshiru pa tudi v rudnikih.

Društvo Slovencev v Argentini se iskreno zahvaljujemo za vso pomoč, ki nam jo je nudilo tudi to pot, ko nam je poslalo igro "Pri belem konjičku", za katero smo ga prosili. Tu smo revni in nimamo na razpolago večje izbire iger.

Vsem Slovincem v Angliji, Argentini in drugod po svetu pošiljamo Slovenci iz Rochdale priske pozdrave.

K.

TRANSITO

Encomiendas Internacionales

CANGALLO 439, of. 602

Uradne ure od 9. dop. do 18. pop.

Trgovina z nabožnimi predmeti in papirjem

"SANTA JULIA"

Victor Martínez 39

PISEMSKI PAPIR vseh vrst in oblik, PERESA, črnilo, svinčnike, BIROME, lepa NALIVNA PERESA, ZVEZKE, šolske TORBICE, pisarniške POTREBŠČINE,

DAMSKE ROČNE TORBICE in lepe AKTOVKE, RAZGLEDNICE za voščila, božič in mesta Buenos Airesa,

ALBUME in vogličke za albume, beležnice in različne NOTESE, KIPE, podobe, KRIŽE, svetinje, ROŽNE VENCE, krpilnice, BREZIJANSKE PODOBE etc.,

KADILO in SVEČE

Vse to in še mnogo drugega koristno-potrebnega Vam nudimo po zmernih in nizkih cenah. POPRAVLJAMO Vam hitro in dobro Vaše spominske rožne vence. Priporoča se Vaši naklonjenosti

Santeria y Papeleria

"SANTA JULIA"

Victor Martínez 39

POMOČ DRUŽINAM V SLOVENIJI

Bogata izbira paketov

z vsemi potrebnimi živili

in ostalimi koristnimi predmeti

Zahtevajte cenike! — EUROPLATA

POZOS 129 - I. nadstropje

BUENOS AIRES

"HOTEL GARDENIA" — MAR DEL PLATA

PLAYA PERLA — AVENIDA INDEPENDENCIA 1122 — T. E. 2-38-57

Odpri celo leto. Sobe imajo razgled na morje

Kuhinja domača-primorska. — Dnevno sveže morske ribe. — Cene zmerne

CASA BOYU

OLAZABAL 2336

Tel. 76-9160

1/2 kvadre Cabildo 2300

Nudimo ure OMEGA, UNVER, RECORD, DELOS — avtomatične, vodotesne in antimagnetične — najmoderneje oblike in vse s tovarniško garancijo.

Opozarjamo, da si nabavite budilke, dokler je še zaloga.

Vsa popravila ur in zlatnine — točno in zanesljivo.

Našim strankam nudimo kot olajšavo pri nakupu plačilo na obroke. (Odpri vsak dan od 8.30 do 12.30 in od 14.30 do 20. ure. Sicer se pa lahko zgledate tudi v našem stanovanju, ki je v isti hiši OLAZABAL 2338, 1. nadstr. dto. 5.)